

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/84/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122011340
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122011340.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozef Janík a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E., F. XX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na neverejnom zasadnutí dňa 13.07.2023 prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. apríla 2023, sp. zn. 6Pp/64/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. apríla 2023, sp. zn. 6Pp/64/2023, bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/146/2017 zo dňa 04.05.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/64/2018 zo dňa 19.07.2018, a rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/26/2017 zo dňa 27.04.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/26/2017 zo dňa 15.01.2019 (neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia).

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia. Ďalej uviedol nasledovné:

„Dôvodom podania sťažnosti je predpoklad, že u odsúdeného A. B. v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nie je splnená materiálna podmienka podmiennečného prepustenia spočívajúca v zákonnej požiadavke vedenia riadneho života v budúcnosti.

Predovšetkým je potrebné poukázať na to, že u odsúdeného A. B. sa nejedná o osobu, ktorá by prvýkrát spáchala trestnú činnosť. Odsúdený bol v minulosti 3x súdne trestaný a momentálne vykonáva dva postupne uložené tresty odňatia slobody. Je možné konštatovať, že ani predchádzajúce odsúdenia u menovaného nevedli k náprava a k tomu, aby viedol riadny život a už sa trestnej činnosti nedopustil. Uvedená recidíva A. B. svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno reálne očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život, preto je potrebné, aby uložený trest vykonal v uloženom rozsahu.

Páchanie trestnej činnosti vzhľadom na vyššie uvedené nie je u odsúdeného A. B. iba ojedinelým jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale zjavne v jeho prípade možno vypozerovať jednoznačné sklony k jej páchaniu. Pokiaľ je odsúdený už opakovane súdne trestaný, je možno vyvodiť, že predchádzajúce tresty a odsúdenia u neho nevedli k náprave.

Zmysel podmieneného prepustenia nespočíva iba v tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za vzorné plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu, po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom, teda po uplynutí zákonom ustanovenej doby výkonu trestu odňatia slobody, a to bez prihliadnutia k účelu trestu.

Zároveň poukazujem na to, že A. B. bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. Jedná sa teda o mimoriadne závažnú trestnú činnosť, pričom odsúdený bol zaradený do stredného stupňa stráženia. Tu si dovoľujem poukázať na skutočnosť, že drogovej trestnej činnosti sa odsúdený dopustil už druhýkrát.

Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu, ako i ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a svojim správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom, čo však vzhľadom k predchádzajúcej kriminálnej minulosti a drogovej trestnej činnosti odsúdeného A. B. nie je možné očakávať.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností možno konštatovať, že u odsúdeného A. B. vykonávaný trest neplní iba resocializačnú funkciu a funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale predovšetkým funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu u menovaného odsúdeného zabezpečuje ochrana spoločnosti. Rozhodnutie okresného súdu o jeho podmienenom prepustení z výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody za súčasného uloženia skúšobnej doby nemožno preto vyhodnotiť ako vecne správne.

Z vyššie uvedených dôvodov by v prípade odsúdeného A. B. naopak mala do popredia vystúpiť represívna zložka trestu a zabezpečiť u neho ďalší výkon uloženého trestu odňatia slobody, a ktorý by mal byť v tomto prípade uplatnený v celom jeho rozsahu. Odsúdený by mal byť v prvom rade zaradený do minimálneho stupňa stráženia, aby v ústave s otvoreným režimom preukázal, že vie viesť riadny život a bude sa riadne správať.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a zároveň podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Trestného zákona návrh odsúdeného A. B. o podmienené prepustenie ako nedôvodný zamietol.“

K sťažnosti prokurátora sa odsúdený do konania neverejného zasadnutia krajského súdu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí 13. júla 2023 podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienene prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa § 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienčné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienene prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti z výmery uložených vykonávaných trestov odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky, spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmienčné prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvýkrát vo výkone trestu, hoci v strednom stupni stráženia, je nielen na požadovanej úrovni, ale neustále u neho dochádza len k pozitívnemu progresu, za čo mu bolo udelených doposiaľ 13 disciplinárnych odmien. Z týchto dôvodov sa krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu (i keď so stredným stupňom

stráženia) došlo k výraznému zlepšeniu, čoho prejavom je aktívne plnenie stanoveného programu zaobchádzania vo všetkých bodoch. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplývalo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmienené prepustenie. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestov odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že odsúdený má v odpise z registra trestov evidované síce 3 záznamy, avšak v jednom prípade sa na odsúdeného hľadí, ako keby nebol odsúdený a zvyšné dva záznamy sa týkajú jeho odsúdenia, za ktoré súčasne vykonáva tresty odňatia slobody. Odsúdený si podľa hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody v llave počas výkonu trestu uvedomil negatívne následky spáchania obzvlášť závažného drogového trestného činu, čím dospel nielen ku kritickému postoju k spáchanej trestnej činnosti, ale aj vytvoreniu si predpokladov pre riadne vedenie života po ukončení výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd sa zaoberal skutočnosťami svedčiacimi tak v prospech, ako aj v neprospech odsúdeného, na rozdiel od prokurátora, ktorý poukázal len na negatívne poznatky súvisiace s osobou odsúdeného. V tomto smere okresný súd súčasne zrozumiteľne vysvetlil, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život. Pokiaľ prokurátor poukazuje vo svojich námietkach na zaradenie odsúdeného v ústave so stredným stupňom stráženia, krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, pričom dodáva, že zákon umožňuje podmienené prepustenie odsúdeného bez ohľadu na stupeň stráženia, pokiaľ výchovný účel u odsúdeného bol naplnený a dostatočne preukazuje splnenie materiálnych podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného. Rovnako nemožno opomenúť ani skutočnosť, že hoci odsúdený počas predmetného výkonu trestu neabsolvoval uloženú ochrannú protitoxikomanickú liečbu ambulantnou formou, preukázateľne má však o ňu záujem, pričom si treba uvedomiť, že jej výkon v podmienkach výkonu trestu nie je závislý od jeho vôle. Okresný súd tiež správne poukázal na to, že zo spisu vyplývajú také skutočnosti, ktoré svedčia o pozitívnom nastavení odsúdeného k výkonu ochranného liečenia po prepustení z výkonu trestu.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. a na okresným súdom správne preukázané polepšenie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života, k čomu má dopomôcť nielen skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke, ale aj výkon uloženého ochranného dohľadu s uloženou ochrannou protitoxikomanickou ambulantnou liečbou rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/146/2017 zo dňa 04.05.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/64/2018 zo dňa 19.07.2018, ktoré súčasne a vzájomne by mali efektívne eliminovať možné rizikové faktory u odsúdeného.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.